

přisvědčiti názoru soudu rekursního, že odklad exekuce vyklizením bytu členy rodiny povinného z moci úřadu povolen býti nemohl a neměl. Na tom nemohou nic změnití vývody dovolacího rekursu, ježto budovány jsou na tom předpokladu, že ve smyslu §u 6 (2) zák. o ochr. náj. na manželku přešla nájemní práva povinného, kterýžto předpoklad, jak svrchu uvedeno, nemá ve spisech opory. Nájemní poměr mezi povinným a vymáhající věřitelkou byl zrušen pravomocným rozsudkem ze dne 11. března 1925, ježto v rozsudku tomto žalovaný byl uznán povinným, byt, o který zde jde, žalobkyni odevzdati. Okolnost, že povinný za jistých předpokladů mohl si vymoci odklad exekuce, na tom ničeho nemění, neboť oním rozsudkem zrušený nájemní poměr mezi vymáhající věřitelkou a povinným tímto odkladem nebyl by obžívl. Z toho plyne také správnost názoru rekursního soudu, že po pravomoci onoho rozsudku předpoklad §u 6 zák. o ochr. náj., totiž opuštění společné domácnosti manželem a z toho plynoucí přechod práv nájemních na jeho rodinu nastati nemohl, ježto pokračování v nájemním poměru v dotyčném zákonném ustanovení uvedené předpokládá nepochybně trvání nájemního poměru v době, kdy manžel společnou domácnost opustil.

Čís. 5333.

Jde-li o opatření za účelem zajištění berních nedoplatků ve smyslu dvorských dekretů ze dne 18. září 1786, čís. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806, čís. 789 sb. z. s., dekretu dvorské komory z 11. dubna 1848, čís. 1134 sb. z. s. a čl. III. uvoz. zák. k ex. ř., jest dovolací rekurs do souhlasných rozhodnutí nižších soudů nepřipustným.

(Rozh. ze dne 6. října 1925, R I 690/25.)

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs do souhlasných usnesení nižších soudů, jimiž byl povolen záznam zástavního práva ku zajištění daňových pohledávek eráru.

D ů v o d y:

Jde o opatření za účelem zajištění berních nedoplatků ve smyslu dvorských dekretů ze dne 18. září 1786, čís. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806, čís. 789 sb. z. s., dekretu dvorské komory ze dne 11. dubna 1848, čís. 1134 sb. z. s., jakož i čl. III. úv. zák. k ex. ř., dle jehož druhého odstavce šetřiti jest předpisů exekučního řádu, pokud dle těchto předpisů má platnost soudní řízení. Platí tu proto i předpis §u 78 ex. ř. a §u 528 c. ř. s., dle nichž dovolací rekurs do souhlasných rozhodnutí nižších soudů není přípustným, pokud v exekučním řádu není nic jiného nařízeno, jak jest tomu v tomto případě.

Čís. 5334.

Je-li celkový peníz, pro který bylo podle §u 53 knih. zák. na nemovitosti poznamenáno pořadí, vyčerpán postupnými vklady zástavního